

Zadeva C-562/20**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča****Datum vložitve:**

28. oktober 2020

Predložitveno sodišče:

Administratīvā rajona tiesa (upravno sodišče prve stopnje, Latvija)

Datum predložitvene odločbe:

12. oktober 2020

Tožeča stranka:

SIA Rodl & Partner

Tožena stranka:

Valsts ieņēmumu dienests (davčna uprava, Latvija)

Predmet postopka v glavni stvari

Predlog, naj se (i) sklep davčne uprave (v nadaljevanju: tožena stranka), s katerim je bila tožeči stranki izrečena sankcija zaradi nepravilne ocene tveganja, ki jo je tožeča stranka opravila v skladu z Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likums (zakon o preprečevanju pranja denarja ter financiranja terorizma in širjenja jedrskega orožja) v zvezi s svojima strankama, razglasi za ničen ter naj se (ii) toženi stranki naloži umik informacij o izreku navedene sankcije, objavljenih na njenem spletnem mestu.

Predmet in pravna podlaga predložitve

Predložitveno sodišče v skladu s členom 267 PDEU prosi za razlago člena 18 Direktive 2015/849 ter Priloge III, točka 3(b), člena 13(1)(c) in (d), člena 14(5) ter člena 60(1) in (2) te direktive, da se pojasnijo primeri, v katerih je treba sprejeti ukrepe okrepljenega skrbnega preverjanja strank, kako je treba pridobiti

informacije o dejavnostih stranke in kako je treba objaviti informacije o sankcijah, izrečenih pooblaščenim subjektom.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 18(1) in (3) Direktive 2015/849 v povezavi z njeno Prilogo III, točka 3(b), razlagati tako, da je z navedenimi določbami samodejno zahtevano, (i) da zunanji ponudnik knjigovodskih storitev sprejme ukrepe okrepljenega skrbnega preverjanja strank, ker je stranka nevladna organizacija in ker je pooblaščen oseba, ki jo stranka zaposluje, državlján tretje države z visokim tveganjem korupcije, v obravnavani zadevi Ruske federacije, z dovoljenjem za prebivanje v Latviji, in (ii) da se navedeni stranki pripiše višja stopnja tveganja?
2. Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen, ali se lahko navedena razlaga člena 18(1) in (3) Direktive 2015/849 šteje za sorazmerno in torej skladno s členom 5(4), prvi odstavek, Pogodbe o Evropski uniji?
3. Ali je treba člen 18 Direktive 2015/849 v povezavi z njeno Prilogo III, točka 3(b), razlagati tako, da določa samodejno obveznost sprejetja ukrepov okrepljenega skrbnega preverjanja strank v vseh primerih, v katerih je poslovni partner stranke, ne pa tudi stranka sama, kakor koli povezan s tretjo državo z visoko stopnjo korupcije, v obravnavani zadevi z Rusko federacijo?
4. Ali je treba člen 13(1)(c) in (d) Direktive 2015/849 razlagati tako, da točki (c) in (d) določata, da mora pooblaščen subjekt pri skrbnem preverjanju stranke od te pridobiti kopijo pogodbe, sklenjene med navedeno stranko in tretjo osebo, ter se zato pregled navedene pogodbe na kraju samem ne šteje kot zadosten?
5. Ali je treba člen 14(5) Direktive 2015/849 razlagati tako, da mora pooblaščen subjekt uporabiti ukrepe skrbnega preverjanja strank v zvezi z obstoječimi poslovnimi strankami, tudi če v okoliščinah stranke ni mogoče zaznati pomembnih sprememb in če rok, ki ga je pristojni organ države članice določil za sprejetje novih ukrepov spremljanja, še ni potekel, ter da se navedena obveznost uporablja samo v zvezi s strankami, ki so bile opredeljene kot visoko tvegane?
6. Ali je treba člen 60(1) in (2) Direktive 2015/849 razlagati tako, da mora pristojni organ ob objavi informacije o sklepu o izreku upravne sankcije ali ukrepa zaradi kršitev nacionalnih določb za prenos navedene direktive, zoper katerega se ni mogoče pritožiti, zagotoviti, da se objavljene informacije natančno ujemajo z informacijami, navedenimi v sklepu?

Pravni okvir Unije

Pogodba o Evropski uniji, člen 5(4), prvi pododstavek.

Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES, členi 13(1)(c) in (d), 14(1) in (5), 18 ter 60(1) in (2) ter Priloga III.

Navedene določbe nacionalnega prava

Zakon o preprečevanju pranja denarja ter financiranja terorizma in širjenja jedrskega orožja: člen 6(1), (1¹) in (1²), člen 7(1)(5), (7) in (11), člen 8(2), člen 11(1)(1) in (2), člen 11¹(1) in (3)(2)(a), (b) in (c), člen 20(1) in (2), člen 22(2)(5) ter člen 46(1²) in (1³).

Sodna praksa Sodišča

sodba Sodišča z dne 25. aprila 2013, Asociația Accept, C-81/12, EU:C:2013:275, točka 71

sodba Sodišča z dne 10. marca 2016, Safe Interenvíos, C-235/14, EU:C:2016:154, točke 77, 87 in 107

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka v glavni stvari

- 1 Tožeča stranka je gospodarska družba, registrirana v Republiki Latviji, ki se ukvarja z računovodskimi, knjigovodskimi in revizijskimi storitvami ter storitvami davčnega svetovanja. V skladu s členom 3(1)(3) zakona o preprečevanju pranja denarja ter financiranja terorizma in širjenja jedrskega orožja (v nadaljevanju: Zakon o preprečevanju) se za tožečo stranko uporablja navedeni zakon.
- 2 Osebe tožene stranke je med 3. aprilom in 6. junijem 2019 opravilo inšpekcijski pregled tožeče stranke glede preprečevanja pranja denarja in v zvezi z njim 3. aprila 2019 pripravilo prvotno poročilo o inšpekcijskem pregledu (katerega nadaljevanje je z dne 6. junija 2019).
- 3 V prvotnem poročilu o inšpekcijskem pregledu je navedeno, da ima sistem tožeče stranke za notranji nadzor več pomanjkljivosti ter da ta ni opravila in dokumentirala ocene tveganja za pranje denarja in financiranje terorizma v zvezi s svojimi gospodarskimi dejavnostmi v skladu s členom 6(1) Zakona o preprečevanju, zlasti pa da je v obravnavani zadevi sporna ocena tveganja nekaterih strank tožeče stranke, in sicer konkretne fundacije (v nadaljevanju:

- Fundacija) in konkretne gospodarske družbe (v nadaljevanju: Gospodarska družba).
- 4 Navedena fundacija ima sedež v Republiki Latviji, njen cilj pa je pospeševanje in spodbujanje sektorja informacijske tehnologije na področju izobraževanja.
  - 5 Fundacija je postala stranka tožeče stranke 25. oktobra 2016. Identifikacijski dokument stranke je 7. marca 2017 podpisala fizična oseba, ki jo je pooblastila Fundacija (državljan Ruske federacije) in ki Fundacijo hkrati vodi (kot zaposlena oseba). Kot dejanski upravičenec Fundacije je navedena celotna latvijska družba (kar je v nasprotju z veljavno zakonodajo).
  - 6 Tožeča stranka je tveganje te stranke ocenila kot nizko. Tožena stranka je navedla, da so v skladu z informacijami Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas dienests (služba za preprečevanje pranja denarja) glavna tveganja za financiranje terorizma morebitna uporaba nevladnih organizacij in poslovnega okolja za financiranje terorizma ter da mednarodna praksa in izkušnje varnostnih sil in organov v različnih državah dokazujejo, da so nevladne organizacije posebno ranljive in bi se lahko nezakonito uporabljale za financiranje terorizma. Zato tožena stranka meni, da mora tožeča stranka, za katero se uporablja Zakon o preprečevanju, opraviti podroben pregled svoje stranke, če je tveganje ocenjeno kot povišano, ob upoštevanju okoliščine, da je stranka tožeče stranke povezana z Rusko federacijo (tretjo državo z visokim tveganjem korupcije).
  - 7 Gospodarska družba ima prav tako sedež v Republiki Latviji, ukvarja pa se s poslovno dejavnostjo nudenja storitev s področja odnosov z javnostmi in komuniciranja.
  - 8 Gospodarska družba je postala stranka tožeče stranke 28. decembra 2017. Edini družbenik in edini dejanski upravičenec Gospodarske družbe je državljan Latvije.
  - 9 Tožeča stranka je tveganje Gospodarske družbe ocenila kot nizko. Tožena stranka je z analizo izpiskov tekočega računa Gospodarske družbe ugotovila, da ta prejema mesečna nakazila v višini 25.000 EUR od družbe Nord Stream 2 AG s sedežem v Švici, ki je hčerinska družba ruske družbe Gazprom (družba Gazprom je lastnik 51-odstotnega deleža družbe). Na drugi strani je iz izdanih računov razvidno, da so bili izdani v skladu s pogodbo med Gospodarsko družbo in družbo Nord Stream 2 AG, podpisano 1. januarja 2018. Tožena stranka je od tožeče stranke zahtevala, naj predloži kopijo navedene pogodbe, vendar je tožeča stranka ni predložila, temveč je trdila, da je izvirnik pogodbe pregledala na kraju samem v prostorih svoje stranke. Glede na navedeno je tožena stranka ob izvedbi nadzora nad poslovnim odnosom ugotovila, da tožeča stranka ni namenila posebne pozornosti transakcijam, ki jih je njena stranka (Gospodarska družba) opravljala z družbo Nord Stream 2 AG, ki pripada subjektu s sedežem v tretji državi z visokim tveganjem korupcije.

- 10 V času priprave nadaljevanja poročila o inšpekcijskem pregledu (6. junija 2019) so bile pomanjkljivosti sistema za notranji nadzor odpravljene, zato kršitve niso bile ugotovljene.
- 11 S sklepom direktorja uprave za preprečevanje pranja denarja tožene stranke z dne 11. julija 2019 je bila tožeči stranki naložena denarna kazen v višini 3000 EUR zaradi neupoštevanja zahtev iz Zakona o preprečevanju, ki je bilo ugotovljeno z inšpekcijskim pregledom.
- 12 Na podlagi navedenega sklepa je tožena stranka 11. avgusta 2019 na svojem spletnem mestu objavila informacije o kršitvah zahtev iz Zakona o preprečevanju, ki naj bi jih zagrešila tožeča stranka.
- 13 Tožeča stranka je navedeni sklep z dne 11. julija 2019 izpodbijala, vendar je bil potrjen s sklepom generalnega direktorja tožene stranke z dne 13. novembra 2019 (v nadaljevanju: izpodbijani sklep).
- 14 Tožeča stranka je 13. decembra 2019 pri predložitvenem sodišču vložila predlog, naj se izpodbijani sklep razglasi za ničen in se toženi stranki naloži obveznost umika informacij, objavljenih na njenem spletnem mestu, o sankcijah, izrečenih tožeči stranki kot subjektu, za katerega se uporablja Zakon o preprečevanju.

Bistvene trditve strank v postopku v glavni stvari

- 15 Bistvene trditve strank v postopku v glavni stvari so vključene v obrazložitev predložitvenega sodišča.

Kratka predstavitev obrazložitve predloga za sprejetje predhodne odločbe

Obveznost sprejetja ukrepov okrepljenega skrbnega preverjanja stranke, čeprav njena oblika, struktura in dejavnost ne kažejo na tveganje

- 16 Člen 18(1) Direktive 2015/849 določa da lahko države članice opredelijo „drug[e] primer[e] večjega tveganja“, v katerih je treba uporabljati „ukrepe okrepljenega skrbnega preverjanja strank“.
- 17 Predložitveno sodišče izraža dvome, ali je treba vsako nevladno organizacijo šteti za primer večjega tveganja in zato zanjo uporabljati okrepljena merila skrbnega preverjanja. Niti Direktiva 2015/849 niti Zakon o preprečevanju ne določata, da bi bilo treba nevladne organizacije zaradi njihove pravne oblike same po sebi šteti za primere večjega tveganja. Tožeča stranka meni, da če je po mnenju tožene stranke kot nacionalnega nadzornega organa treba v vseh primerih, kadar je stranka pooblaščenega subjekta nevladna organizacija ali kadar eden od zaposlenih stranke prihaja iz tretje države z visokim tveganjem korupcije, opraviti podroben pregled stranke, se postavlja vprašanje, ali ni ta zahteva pretirana oziroma ali je

sorazmerna in, če je tako, ali ne bi moralo biti to v zakonu določeno *expressis verbis*.

- 18 V obravnavani zadevi je jasno, da Ruska federacija ni država z visokim tveganjem, saj je ni na seznamu držav z visokim tveganjem, ki ga je objavila Projektna skupina za finančno ukrepanje (v nadaljevanju: FATF), niti na seznamu tretjih držav, ki se ne borijo dovolj za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, Evropske komisije, čeprav bi bilo v skladu s Prilogo III, točka 3(b), k Direktivi 2015/849 in s členom 11¹(3), točka 2(b), Zakona o preprečevanju mogoče šteti, da gre za državo z visokim tveganjem korupcije. Vendar določbe Zakona o preprečevanju in Direktive 2015/849 ne zahtevajo neposredno, da se za stranko uporabijo ukrepi okrepljenega skrbnega preverjanja, če je državljan Ruske federacije pri stranki zgolj zaposlen, to je, če ni dejanski upravičenec ali lastnik te stranke v smislu Direktive 2015/849.
- 19 V uvodni izjavi 4 Direktive 2015/849 je poudarjeno, da bi morala Evropska unija pri svojih ukrepih še naprej upoštevati zlasti priporočila in instrumente FATF. V točki 71 „Smernic FATF za pristop na podlagi tveganja za računovodsko stroko“ (v nadaljevanju: Smernice FATF) je navedena vrsta meril, ki lahko kažejo na večje tveganje glede na geografsko območje. Vendar nobeno od teh meril ni povezano z državljanstvom zaposlenega pri stranki. Tožeča stranka meni, da kakršen koli sklep o morebitnem povečanem tveganju zadevne fundacije na podlagi državljanstva osebe, ki je zaposlena pri navedeni stranki in jo je navedena stranka pooblastila, ni v skladu s Smernicami FATF.
- 20 Iz sodne prakse Sodišča izhaja, da morajo države članice zagotoviti, da ukrepi okrepljenega skrbnega preverjanja strank, ki se uporabljajo, temeljijo na oceni obstoja in stopnje tveganja pranja denarja ali financiranja terorizma v zvezi s stranko, poslovnim odnosom, računom, produktom ali transakcijo, odvisno od primera. Brez take ocene niti zadevna država članica niti, glede na okoliščine primera, subjekt ali oseba, za katero se uporablja [Direktiva 2015/849], ne more odločiti, katere ukrepe uporabiti v posameznem primeru. Nazadnje, če tveganja pranja denarja ali financiranja terorizma ni, ni mogoče na podlagi teh razlogov sprejeti preventivnih ukrepov (sodba *Safe Interenvíos*, točka 107). Sodišče je tudi razsodilo, da morajo imeti taki ukrepi konkretno zvezo s tveganjem pranja denarja in financiranja terorizma ter biti glede na to tveganje sorazmerni (sodba v zadevi *Safe Interenvíos*, točka 87). Če tveganja ni mogoče opredeliti, torej ni upravičeno in bi bilo nesorazmerno zahtevati, da se vedno opravi okrepljeno skrbno preverjanje.
- 21 Načelo sorazmernosti, ki je določeno v členu 5 Pogodbe o Evropski uniji, se uporablja tako za pravo Unije kot za nacionalno pravo v položajih, v katerih države članice izvajajo svojo diskrecijsko pravico in pristojnosti na področjih, ki so bila v Uniji harmonizirana (vključno s področjem, ki ga ureja Direktiva 2015/849). Kot je poudarjeno v sodni praksi Sodišča, je merilo sorazmernosti bistveno v zvezi z dodatnimi ukrepi, ki jih države članice uvedejo za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma. Formalna zahteva po

opredelitvi vsake nevladne organizacije kot stranke z visokim tveganjem morda ni sorazmerna s ciljem, ker družbena korist ni večja od povzročene škode za pravice in legitimne interese posameznika.

- 22 V skladu s sodno prakso Sodišča je treba, kadar se uporablja nacionalno pravo in položaji spadajo na področje uporabe direktive, nacionalno pravo razlagati, kolikor je mogoče, v skladu z besedilom in namenom te direktive (sodba Asociația Accept, točka 71). V obravnavani zadevi obstajajo dvomi glede razlage člena 18(1) in (3) Direktive 2015/849 v povezavi z njeno Prilogo III, točka 3(b), in sicer glede tega, ali navedena določba uvaja samodejno obveznost sprejetja ukrepov okrepljenega skrbnega preverjanja strank, če je mogoče ugotoviti tveganje v zvezi s pravno obliko stranke (stranka je nevladna organizacija) in tveganje v zvezi z gospodarskimi dejavnostmi stranke (pooblaščen oseba stranke, ki je pri njej zaposlena, je državljan tretje države z visokim tveganjem korupcije, v obravnavani zadevi Ruske federacije, z dovoljenjem za prebivanje v Latviji), ter glede tega, ali je treba v skladu z navedeno določbo za navedeno stranko samodejno uporabiti višjo stopnjo tveganja. Če bi prišli do takega zaključka glede razlage zadevnih določb Direktive 2015/849, bi bilo treba poleg tega oceniti, ali je treba tako zahtevo šteti za sorazmerno.

Sprejetje ukrepov okrepljenega skrbnega preverjanja stranke, če je poslovni partner stranke povezan s tretjo državo z visokim tveganjem korupcije, v obravnavani zadevi z Rusko federacijo

- 23 Okoliščina, da ima stranka sama ali njen dejanski upravičenec sedež v Ruski federaciji – ki ni država z visokim tveganjem, vendar za katero bi morda bilo mogoče oceniti, da gre za državo ali ozemlje, kjer obstaja visoko tveganje korupcije – bi bila lahko dejavnik, zaradi katerega se tveganje stranke poveča, to pa bi bil lahko razlog za podroben pregled stranke.
- 24 Tožena stranka meni, da je dejstvo, da je subjekt Nord Stream 2 AG, katerega (51-odstotni) lastnik je ruska družba Gazprom, poslovni partner Gospodarske družbe, dejavnik, ki povečuje tveganje stranke. Na drugi strani naj bi dejstvo, da Gospodarska družba od družbe Nord Stream 2 AG prejema 25.000 EUR mesečno, lahko pomenilo, da ta dva subjekta opravljata transakcijo, ki zaradi svojega obsega in zapletenosti ni običajna in za katero se zdi, da nima očitnega gospodarskega ali pravnega namena.
- 25 Tožena stranka zato meni, da je tožeča stranka kršila člen 20(1)(1) in (2) in člen 22(2)(5) Zakona o preprečevanju, ki ustrežata členu 13(1)(c) in (d) ter členu 18(1) Direktive 2015/849.
- 26 Člen 5 Direktive 2015/849 določa, da lahko države članice na področju, ki ga ureja ta direktiva, za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma ob upoštevanju omejitev prava Unije sprejmejo ali v veljavi obdržijo strožje določbe. V sodni praksi Sodišča Evropske unije je bilo odločeno, da se lahko „strožje določbe“ iz člena 5 Direktive 2015/849 nanašajo na okoliščine, za katere ta

direktiva predpisuje določeno vrsto skrbnega preverjanja strank, pa tudi na druge okoliščine, za katere države članice ocenjujejo, da pomenijo tveganje. Zato lahko Republika Latvija sprejme tudi strožje določbe za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, če meni, da obstaja tveganje. Vendar predložitveno sodišče izraža dvome o tem, ali ni tožena stranka v konkretnem primeru z uporabo določb Zakona o preprečevanju preseгла tistega, kar je zakonsko predpisano, zlasti ko je menila, da je okoliščina, da je poslovni partner Gospodarske družbe hčerinska družba podjetja iz Ruske federacije, sama po sebi dejavnik, ki poveča stopnjo tveganja stranke, čeprav navedeno sklepanje ni predvideno niti v Zakonu o preprečevanju niti v Direktivi 2015/849.

- 27 Člen 13(1) Direktive 2015/849 določa ukrepe glede skrbnega preverjanja strank, med katerimi so v točkah (c) in (d) navedeni ocena in po potrebi pridobivanje informacij o namenu in predvideni naravi poslovnega odnosa ter stalno spremljanje poslovnega odnosa. Vendar v tej določbi Direktive niso pojasnjeni metode in sredstva za ocenjevanje in pridobivanje informacij.
- 28 Opozoriti je treba, da določbe Zakona o preprečevanju in člen 13(1) Direktive 2015/849 ne zahtevajo pridobitve kopij dokumentov o transakcijah, zlasti če transakcija nima neobičajnih značilnosti ali ni ugotovljeno večje tveganje stranke. Predložitveno sodišče zato izraža dvom o tem, ali ni tožena stranka preseгла svojih zakonskih pooblastil, ko je zahtevala predložitev kopije pogodbe, podpisane med Gospodarsko družbo in družbo Nord Stream 2 AG.
- 29 Glede na navedeno je treba pojasniti, ali določbe Direktive 2015/849 določajo, da je treba v primeru, da je poslovni partner stranke povezan s tretjo državo z visokim tveganjem korupcije, v obravnavani zadevi Rusko federacijo, sprejeti ukrepe okrepljenega skrbnega preverjanja stranke, ter ali navedene določbe zahtevajo, da se pridobi kopija pogodbe, sklenjene med stranko in tretjo osebo, in se pregled navedene pogodbe na kraju samem tako ne šteje kot zadosten.

Posodobitev informacij o stranki

- 30 Člen 14(5) Direktive 2015/849 določa, da se obveznost posodobitve informacij o stranki uporablja „z upoštevanjem tveganja“. Če je tveganje stranke nizko in se njene okoliščine niso bistveno spremenile, torej člen 14(5) Direktive 2015/849 ne zahteva ukrepov skrbnega preverjanja stranke. Ker je po mnenju tožene stranke tožeča stranka kršila člen 8(2) Zakona o preprečevanju, ki določa, da subjekti, za katere se ta zakon uporablja, informacije o strankah redno posodablajo, vsekakor vsaj enkrat na 18 mesecev, in ker v trenutku nastanka dejanskega stanja v obravnavani zadevi, ko je tožena stranka opravila pregled tožeče stranke, še ni minilo 18 mesecev od dne, ko je Gospodarska družba postala stranka tožeče stranke, je treba pojasniti, ali določbe Direktive 2015/849 določajo ter ali je utemeljeno in sorazmerno, da mora pooblaščen subjekt uporabiti ukrepe okrepljenega skrbnega pregleda obstoječih strank tudi v položaju, ko niso bile ugotovljene bistvene spremembe v okoliščinah stranke, ter ali se navedena

obveznost uporablja samo v zvezi s strankami, pri katerih je bilo ugotovljeno visoko tveganje.

Objava informacij na spletnem mestu davčne uprave

- 31 Člen 60(1) Direktive 2015/849 določa obveznost objave informacij o vsakem sklepu o izreku upravne sankcije ali ukrepa zaradi kršitev nacionalnih določb za prenos Direktive 2015/849, zoper katerega se ni mogoče pritožiti. Odstavek 2 navedenega člena državi članici omogoča, da objavi tudi sklepe, zoper katere je mogoča pritožba, pod pogojem, da se objavijo tudi informacije o pritožbi in njenem izidu.
- 32 [Predložitveno] sodišče nazadnje navaja, da je Republika Latvija pri prenosu Direktive 2015/849 uvedla najstrožjo možnost – tisto iz člena 60(2) – in da se v skladu s členom 46(1²) Zakona o preprečevanju na spletnem mestu objavljajo tudi sklepi nadzornega organa, zoper katere je mogoča pritožba (ki še niso dokončni).
- 33 Člen 60(1) Direktive 2015/849 določa, da objava vsebuje vsaj informacije o vrsti in naravi kršitve ter identiteti odgovornih oseb. Tožeča stranka trdi, da je tožena stranka v objavi najprej (11. avgusta 2019) nepravilno navedla naravo kršitve (nerazvit sistem tožeče stranke za notranji nadzor), čeprav je tožeča stranka pripravila sistem za notranji nadzor, pri katerem pa so bile ugotovljene pomanjkljivosti. Navedena objava je po mnenju tožeče stranke v splošni javnosti ustvarila napačen vtis o naravi kršitve tožeče stranke, kar negativno vpliva na njen ugled.
- 34 Predložitveno sodišče ugotavlja, da je v trenutku sprejetja te predložitvene odločbe v objavi še vedno navedeno, da sistem notranjega nadzora tožeče stranke ni povsem razvit, da ocena tveganja ni bila opravljena in dokumentirana, da obseg preverjanja stranke ne ustreza obstoječim tveganjem, da ni pojasnjeno, kdo je dejanski upravičenec, in da nadzor nad transakcijami ni bil zadosten, čeprav v nadaljevanju poročila o inšpekcijskem pregledu (6. junija 2019) kršitve niso bile ugotovljene, kar pomeni, da so bile kršitve odpravljene v času inšpekcijskega nadzora.
- 35 Sodišču Evropske unije se zato postavlja vprašanje, ali je treba člen 60(1) in (2) Direktive 2015/849 razlagati tako, da mora pristojni organ ob objavi informacij o določenem sklepu zagotoviti, da objavljene informacije natančno ustrezajo informacijam, ki so bile ugotovljene v sklepu.